

احمد موعود

ناشر: الشركة الاسلاميه

احمد موعود

ناشر: الشركة الاسلاميه

“Ahmad Mau’ood”
(Ahmad the Promised one) in Persian
First Published in U.K. in 1989
Reprinted in 1994

© ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD

Published by:
Islam International Publications Ltd.
Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey GU10 2AQ. U.K.

Printed by:
Raqem Press,
Tilford, U.K.

ISBN 1 85372 310 X

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَخَرَّ رُكُوعًا عَلَى رُؤُوسِهِ السُّجُودِ

احمد موعود

سیدنا حضرت احمد علیہ السلام فرزند میرزا غلام مرتضیٰ از خاندان حاج میرزا برلاس میباشند. حاج برلاس برادر طراغی و پدر امیر تیمور گورگان و او پسر قراچار بوده و از نخستین مومنین اصیل خاندان خود و همچنین از قوم مغول بوده است. حاجی برلاس در کُش واقع در مملکت ترکستان حکمران بوده. کُش در حوالی ما وراء النهر واقع است. میرزا هادی بیگ یکی از اولاد حاج برلاس از خراسان به هندوستان هجرت نموده از آنجائیکه با سلاطین مغول دهلی قرابت خاندانی داشت، مـبـورد قرب قرار گرفت و عزت و احترام پیدا نمود.

تاریخچه خاندان

شاهان مغول دهلی حدود یکصد قریه در استان پنجاب حوالی گورداسپور به جدّ بزرگوار سیدنا حضرت احمد بخشش نمودند. این املاک تا زمان بقدرت رسیدن مهاراجه رنجیت سینگ در اختیار این

خاندان بوده و قریه قادیان که مرکز املاک این خاندان بشمار میرفت از طرف همین خاندان بنا نهاده شده. این خاندان نه فقط حاکم سیاسی و اجتماعی بودند بلکه بسبب داشتن فضیلت، اهل علم و تقوی هم محسوب میشدند و در ضمن کار قضاوت، جزو جرگه روحانیت هم معروف بودند. قریه قادی یا قادیان در واقع مشتق از همان قاضی یا قاضیان است و عامه مردم پنجاب آنرا کادی مینامیدند.

در حدیث نبوی چنین آمده است :

یخرج المهدی من قریة یقال لها کاداه (کده یا کدعه)
(جواهرالاسرار صفحه ۵۶)

یعنی حضرت مهدی موعود از قریه‌ای ظهور خواهد کرد که نام آن کاداه یا کادی خواهد بود.

... تاریخچه والدین آنحضرت...

حضرت احمد علیه السلام در سال ۱۲۵۱ هجری قمری مطابق با ۱۸۳۶ میلادی از بطن با عزت چراغ بی‌پی در منزل میرزا غلام مرتضی پا بعصره وجود نهادند. آنزمان مقارن با سقوط حکومت مغولان در پنجاب بود و در لاهور مهاراچه رنجیت‌سینگ قدرت را در دست گرفته بود و حکومت سیک‌ها بطور کامل املاک ایمن خاندان را در تصرف خود داشتند و پدر حضرت احمد علیه السلام پناهنده شده بود.

مدتی بعد مهراجه مذکور حکمی بنام میرزا غلام مرتضی فرستاد و او را به مراجعت به قریه خود دعوت نمود، و در ضمن بخشیدن سه دهه بایشان نیز عنوان مقام بزرگ لشگری را بایشان عطا نمود. میرزا غلام مرتضی در تسخیر جمون و کشمیر و استانهای هزاره و پیشاور خدمات ارزنده‌ای زیر نظر و تحت فرمان ژنرال ونطوره داشت و در نظر مهراجه رنجیت‌سینگ مورد قدر و منزلت قرار گرفت. چون مهراجه فوت نمود و ملک پنجاب به تصرف انگلستان درآمد، افسران و حکام بلند مرتبه دولت انگلستان عزت و املاک را بهمان صورت که در اختیار آنان بود، محفوظ و محترم شمردند. در ایام شورش دهلی، میرزا غلام مرتضی از جانب خود پنجاه نفر سوار مسلح را به کمک دولت وقت اعزام نموده است. استاندار حکومت پنجاب از خدمات آنان قدردانی نموده سرلیبل گرفتن در کتاب خود کسه مشتمل بر اوضاع و احوال رؤسای پنجاب میباشد، این خاندان و خدمات میرزا غلام مرتضی را بعنوان رئیس اعظم ذکر نموده است. منظور از بیان این مطلب اینست که جدّ اندر جدّ حضرت احمد علیه السلام وفادار به حکومت وقت بوده‌اند و دائماً "به حاکم کشور کمک می‌نموده‌اند. چنانکه حضرت باری تعالی بعد از اطاعت خدا و رسول اطاعت اولی الامر را بر مومنان واجب نموده‌اند، خواه اولی الامر از مسلمانان باشد یا غیر مسلمان."

« علم و هیزان توانائی آنحضرت ... »

حضرت احمد علیه السلام علوم مربوط به ترویج دین را در زبان عربی و فارسی همچون طلاب هم مکتب خود تحصیل نموده

بودند ، غیر از این علوم ، طب و فلسفه را از پدر محترمشان که او هم در علوم طب و فلسفه سابقه طولانی و درخشانی داشت ، کسب نموده بودند. آنحضرت دوران کودکی و ایام جوانی خود را با پاکی و صداقت سپری نمودند و در وقت آغاز مأموریت الهی در نظر دوست و دشمن بی عیب و نقص ظاهر شدند و به هموطنان خود دعوت به پیروی از سنت رسول اکرم (ص) را می نمودند و می فرمودند :

فَقَدْ لَبَّتُ فِيكُمْ عَمْرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾

یعنی قبل از این مأموریت الهی ، مدت چهل سال بین شما با پاکی و صداقت زندگی کرده ام و شما در مورد آن زندگی بی عیب و پاک تدبیر نمائید. اگر در چهل سال گذشته شما شاهد بیان کوچکترین دروغی از طرف اینجانب نبوده اید آیا امکان دارد حالا بعد از چهل سال جرأت نمایم بر خداوند خود افتراء و بهتان ببندم. در نتیجه دوست و دشمن به اینهمه عفت و عصمت ، امانت ، دیانت و صداقت او اعتراف نمودند.

ادعا و دعوت

حضرت احمد علیه السلام در سن چهل سالگی مقارن سال ۱۲۹۰ هجری در افق ارتباط با وحی و رویای خداوندی قرار گرفت و بموجب حکم پروردگار خود دنیا را از حق مطلع فرمودند که حسب وعده :

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
(سوره النور آیه ۵۶)

یعنی خداوند متعال با پیروی از حضرت محمد صلی الله علیه و اله و سلم بر مومنان این امت که اعمال صالحه داشته باشند خلفائی در زمین مبعوث خواهد کرد و این خلفا همانند آن خلفائی خواهند بود که قبل از این بر امت حضرت موسی بعد از ایشان مبعوث شدند که ذکرشان در این آیه شریفه نیز آمده :

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ (سوره البقره آیه ۸۸)

یعنی ما به حضرت موسی کتاب شریعت تورات را عنایت نمودیم. بعد از وفات آنحضرت برای تجدید دین موسی رسولانی یکی بعد از دیگری در پیروی و اطاعت و تعلیم و تبلیغ تورات فرستادیم و تمامی آن رسولان تابع شریعت حضرت موسی بودند و در آخرشان حضرت عیسی را با آیات بیّنات فرستادیم. در جای دیگر در توضیح رسولانی که بین حضرت موسی و حضرت عیسی مبعوث شده‌اند.

خداوند میفرماید: وَبَقَّيْنَا مِنْهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَفِيسًا! (سوره المائده آیه ۱۳)

یعنی ما از امت موسویه دوازده نفر محافظ و نگهبان مبعوث نموده‌ایم، حضرت عیسی آخرینشان صاحب انجیل و وحی مبشرات بوده در جای دیگر خداوند میفرماید:

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبِّيُّونَ وَالْأَحْبَابُ ۗ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ

(سوره المائده آیه ۴۵)

یعنی ما تورات کتاب شریعت حضرت موسی را بوی عطا کردیم و این کتاب برای قوم یهود هدایت و مرجع نور بوده پیغمبرانی که

تابع حضرت موسی و تورات بودند ، علمای ربّانی و قوم یهود تمام اختلافات عقیدتی ، مسائل و منازعات و معاملات خود را بر اساس کتاب تورات فیصله میدادند و این هر سه گروه محافظ کتاب اللّٰه بودند ، گویا هدف از بعثت آنها ، حفاظت شریعت و فیصله دادن اختلافات کلی و جزئی بین یهودیان بوده است .

.. خلافت مشتمل بر نبوت و مملکت ..

حضرت موسی تشریح خلافت موسویه را بدین صورت فرموده :

يَوْمَ اَذْكُرُوْنَ نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْبِيَاءً وَجَعَلَكُمْ مُلُوْكَا (سوره المائده آیه ۲۱)

یعنی ای قوم من یاد کنید نعمت های الهی را که بر شما ارزانی داشته است و خداوند یکی از شما را به پیامبری برگزیده و آن دیگری را به حکمرانی مملکتی برمیگزینده اینطور معلوم میشود که خلافت موسویه مشتمل بدو صورت است ، نبوت و مملکت . در راه اصلاح عقاید ، اخلاق و اعمال انسانها ، ضرورتاً " انبیاء " از طرف خداوند مبعوث میشوند و در راه حفاظت حقوق سیاسی انسانها حکمرانان برگزیده میشوند . خلافت موسویه از حضرت یوشع آغاز و بعد از یک هزار و سیصد سال با حضرت عیسی علیه السلام پایان میپذیرد و سپس خلافت سلسله حضرت محمّد رسول اللّٰه آغاز گشت و چون حضرت محمّد رسول اللّٰه مبعوث شدند و کتاب شریعت (قرآن کریم) برایشان نازل شد ، امت محمدیه مستحق لیاقت خلافت هر دو نوع

(سیاسی و عبادی) شدند . بموجب آیه :

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٦﴾ (سوره المزمّل آیه ۱۶)

حضرت محمد رسول الله به حضرت موسی مشابّهت داشت . خود حضرت موسی علیه السلام خیر ظهور تشابه خود را در تورات استثنادر باب ۱۸ آیه ۸ بشارت داده است .
قرآن کریم میگوید :

شَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
(سوره الاحقاف آیه ۱۱)

یعنی حضرت موسی بعنوان شاهد بنی اسرائیل ، ظهور مشابه خود را شهادت داده است . آیه استخلاف در سوره نور خیر ظهور خلفای امت محمدیه که شبهه خلفای امت موسویه هستند ذکر شده است و در هر دو آیه لفظ کما موجود است . در واقع مشابه حضرت موسی (ع) حضرت محمد (ص) بوده لیکن فی النفسه حضرت موسی نبوده است ، در حالیکه خلفای امت محمدیه ذاتاً " خلفای امت موسویه نبوده اند . پس خلیفه آخر زمان که بر این امت موعود است و بنام امام مهدی یا عیسی نبی الله یا ابن مریم نامیده میشود ، عیناً " حضرت عیسی بن مریم نمیشاید . پس موعود این امت شبیهه و ثانی حضرت عیسی خواهد بود . حضرت محمد رسول الله بسبب کثرت خصوصیات و تشابهات در احادیث خود او را عیسی و مسیح ابن مریم نامیده است .

میدانیم پیامبرانی که در زمان بعد از حضرت موسی (ع) و قبل از

برگزیده شدن حضرت عیسی (ع) مبعوث شده‌اند تماماً " درجات ممتاز و والائی داشته‌اند، اما خلفای امت حضرت محمد صلی‌الله علیه و اله و سلم بعد از آنحضرت و قبل از حضرت مسیح موعود از جمله اولیاء محدثین و مجددین بوده‌اند و بموجب حدیث :

علماء امتی کانبیاء بنی اسرائیل

پیغمبر محسوب نمیشدند بلکه کالنبی بودند. آنحضرت چنین بیان نموده‌اند :

المحدثون مله‌مون ویکلمون بغیران یکونو انبیاء

ولی آن موعودیکه ظهور او مقارن قرن چهاردهم هجری قمری پیش بینی شده بود بایستی خصوصیات حضرت عیسی را داشته باشد. بطوریکه حضرت محمد (ص) او را در احادیث صحیحه نبی‌الله نامیده است. تمام فرق اسلامی از یکهزار و سیصد سال پیش متفق القول بوده‌اند که عیسی نبی‌الله در زمان ظهور بر این امت تابع شریعت اسلامی خواهند بود (حجج‌الکرامه صفحه ۴۳۱، شرح زرقانی جلد ۴ صفحه ۴۱۸) حضرت احمد علیه‌السلام در ادعا خود نسبت به بودن امام مهدی موعود و عیسی موعود از حد روایات مذکور هیچگونه عدول ننموده‌اند.

.. لا مهدی الا عیسی ..

آنحضرت چنین فرموده‌اند: کیف تهلك امة انا اولها والمسیح ابن مریم اخرها. (ابن عساکر)

آغاز سلسله محمدیه از حضرت محمد صلی الله علیه و اله و سلم شروع میشود. آخر سلسله خلفا مسیح ابن مریم میباشد. علمای عامی این امت چنین پنداشته اند که حضرت عیسی موعود شخص دیگری میباشد و امام مهدی موعود شخص دیگری. چون حضرت احمد علیه السلام ظهور نمودند چنین بیان فرمودند که حضرت محمد رسول الله فرموده است. لامهدی الاعیسی (رواه ابن ماجه) یعنی هیچ مهدی دیگری غیر از حضرت عیسی که در آخر زمان ظهور خواهد کرد، وجود ندارد و همچنین فرموده اند:

یوشک من عاش منکم ان یلقى عیسی ابن مریم اما ما "مهدیا" حکما عدلا"
(رواه احمد)

یعنی احتمال آن وجود دارد هر فردی از شما زنده باشد این فرصت را پیدا کند که عیسی ابن مریم را ملاقات نماید و امام مهدی حکم کننده به عدل و داد خواهد بود. زیرا حضرت عیسی موعود خود همان امام مهدی موعود میباشد نه شخص دیگری. در احادیث صحیح آمده است که در یک زمان و در یک کشور دو نفر نمیتوانند دارای مقام خلافت باشند.

اذا بویع خلیفتین فاقتلو آخرهما (صحیح مسلم)

یعنی آنحضرت میفرماید: اگر در یک زمان واحد دو نفر ادعای خلافت داشته باشند و طلب بیعت نمایند، اینطور است که بیعت نفر اولی بعنوان مقدم پذیرفته و نفر دوم مورد مخالفت و مقابله قرار بگیرد و همچنین گفته شده، اگر امام مهدی که غیر نبی است اول ظهور کند و حضرت عیسی نبی الله بعد از آن، بموجب این حدیث باید امت حضرت محمد رسول الله تابعیت و بیعت با امام

مهدی کنند و مخالفت با حضرت عیسی نبی اللّه نمایند و از تابعیت و بیعت او سرباز زنند که این یقیناً " کفر محسوب میشود، زیرا عیسی نبی اللّه است ولی امام مهدی نبی نیست. هر گونه مقسدم شمردن غیر نبی یرنبی اللّه خلاف شریعت میباشد و اگر حضرت عیسی اول نزول اجلال نماید و امت حضرت محمد رسول اللّه تابعیت و بیعت او نمایند و از جرگه پیروان آنحضرت درآیند، دیگر احتیاج به ظهور و تابعیت امام مهدی که غیر نبی محسوب میشود، نمیشود. در حالیکه ظهور او موجب پراکندگی و اختلاف نظر بین امت اسلامی خواهد شد تا جائیکه افرادی تابعیت حضرت عیسی نبی اللّه را خواهند نمود و عده ای تحت اطاعت امام مهدی خواهند رفت در حالیکه این موضوع روگردانی از اتحاد بین مسلمین محسوب میشود. بنا براین از روایات فوق الذکر چنین نتیجه گیری میشود که حضرت عیسی موعود همان امام مهدی موعود میباشد.

د. وفات عیسی بن مریم :-

بعضی از علمای عامی چنین گفته اند: مقصود از حضرت عیسی نبی اللّه که همان حضرت عیسی بن مریم است کسی است که در کسره خاکی وجود ندارد. آنان بخاطر ارضای فکر و نفس خود چنین بیان میکنند که حضرت عیسی (ع) با داشتن پیکر مادی با آسمان صعود نموده، در صورتیکه در قرآن کریم هیچ آیه یا روایتی در تائید این مطلب یافت نمیشود که آنحضرت با آن جسم خاکی به آسمان صعود کرده و در آنجا در قید حیات باشند. حضرت احمد علیه السلام در پاسخ به مورد فوق طبق آیات متعدد قرآن کریم و احادیث صحیحه این موضوع را به اثبات رساندند که عیسی بن مریم همانند جمیع انبیاء فوت نموده اند. خداوند متعال به حضرت عیسی

فرمودند: **يُعِينِي إِنْ مُتَوَفِّكَ وَرَافِعَكَ إِنْ** (سوره ال عمران آیه ۵۶)

یعنی ای عیسی من میراننده و قرب و عزت بخشنده توام. بنا براین طبق ترتیب این آیه، اول حضرت عیسی فوت نموده و سپس نزد خداوند ترفیع مقام پیدا نموده و نه الی السماء (نه در آسمانها جایگاه پیدا کرده باشند). حضرت عیسی پس از وفاتش بدرگاه الهی اقرار مینماید: **فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ** (سوره المآئده آیه ۱۱۸)

یعنی ای خداوند چون تو مرا وفات بخشیدی و بر امت من خسودت ناظر بر اعمالشان بودی. گویا حضرت عیسی وعده انی متوفیک را در واقع فلما توفیتنی کامل و بی نقص میدانده حضرت محمّد رسول الله معنی انی متوفیک را انی ممیتک محدود و تعیین نمود (صحیح بخاری و تفسیر فوز الکبیر نوشته حضرت شاه ولی الله محدث دهلوی) حضرت امام مالک در کتاب عتیبه چنین میگوید: " مات عیسی " ه محمد ظاهر گجراتی در مجمع البهار الانوار جلد اول صفحه ۲۸۶ میگوید: " قال مالک مات " (عیسی) کمالین بر حاشیه جلالین میگوید: تمسک ابن حزم بظاهرا لایة و قال بموتہ یعنی امام ابن حزم استدلال بظاهر آیت میکند و میگوید که حضرت عیسی فوت نموده است.

خداوند تعالی میفرماید: **مَا السَّبِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ**

(سوره المآئد آیه ۷۶)

یعنی حضرت عیسی نیست مگر رسول و جمیع رسل ما قبل از او تا حضرت یحیی فوت کرده اند پس وفات جمیع رسل طبق این آیه ثابت است الاعیسی:

و از آیه: **وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ** (سوره ال عمران آیه ۱۴۵)

یعنی مرگ همه انبیاء که شامل حضرت عیسی هم میشود و قبل از حضرت محمد رسول الله بوده اند همگی روشن است که این آیه اضافه بر اشاره به فوت انبیاء دیگر بالخصوص به وفات حضرت عیسی تاکید دارد.

بعد از این آیه : **اَفَاِنَّ مَاتَ اَوْ قُتِلَ** (سوره ال عمران آیه ۱۴۵)

وارد است و معنی خلت را بدو صورت بیان نموده است یکی افبان مات

یعنی مرگ بصورت طبیعی بوده که موت نامیده میشود و دوم آنکه مرگ غیر طبیعی یعنی قتل است . در مورد نوع دوم مرگ ، یهود چنین گفته اند .

اِنَّا قَتَلْنَا السَّيِّحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ (سوره النساء آیه ۱۵۸)

یعنی ما حضرت عیسی را کشته ایم و خداوند متعال در پاسخ چنین میفرماید .

مَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ (سوره النساء آیه ۱۵۸)

یعنی حضرت عیسی را یهود نتوانستند بقتل برسانند زیرا که بـیر صلیب هیچ استخوانش را بخصوص استخوان صلیبش را نشکستند ، پس چطور میتوان گفت که مطلوب شده ، پس میماند صورت اولی آن که موت است که طبق مدارک مستند حضرت عیسی علیه السلام در سن ۱۲۰ سالگی یعنی بعد از ۸۷ سال از واقعه صلیب به مرگ طبیعی در

کشمیر (هندوستان) وفات یافته‌اند .
چنانکه حضرت محمد رسول الله میفرماید :

خبرنی ان عیسی عاش عشرين و مائة سنة ولا ارانی انا ذاهباً
علی راسستین
یعنی جبرئیل بمن خبرداد که عمر حضرت عیسی یکصد و بیست سال
بوده و من در سن شصت سالگی دارفانی را وداع خواهم گفت .
المواهب الدنیه علامه قسطلانی جلد اول صفحه ۴۲ و شرح آن از علامه
زرقانی جلد اول صفحه ۴۲ مستدرک و اصابه و کمالین بر حاشیه
جلالین زیر آیه انی متوفیک و حجج الکرامه صفحه ۴۲۸ طبرانی و
کنز الاعمال جلد ۶ صفحه ۱۲۰ .

بدینیا گر کسی پاینده بودی ابوالقاسم محمد زنده بودی

« صعود الی السماء »

خداوند متعال میفرماید :

قَالَ فِيهَا نَحْيُونَ وَفِيهَا نَمُوتُونَ (سوره الاعراف آیه ۲۶)

باز میگوید :

لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ (سوره الاعراف آیه ۲۵)

یعنی ای نوع بشر تنها جای حیات و ممت شما همین زمین خاکبوی
است و در همین زمین زندگانی و متاع شما تا وقت معین معلوم

است و سپس می‌پرسد :

الْمَجْعَلِ الْأَرْضِ كِفَاتًا ﴿٥٦﴾ أَحْيَاءٌ وَأَمْواتًا ﴿٥٧﴾
(سوره الامرسلات آیه ۲۶ و ۲۷)

مگر این زمین از برکت الطاف ما دارای قدرت جاذبه نیست که هر چیز زنده یا مرده را بطرف خود جذب میکند؟ پس اگر قدرت جاذبه زمین هر چیزی را بطرف خود جذب نموده و هیچ چیزی از این قاعده مستثنی نیست، پس چطور امکان پذیر است که حضرت عیسی برخلاف این قانون الهی، توانسته باشد که از مرکز ثقل جاذبه زمین جدا شده و به آسمان صعود نموده باشد چه بصورت زنده و چه بصورت مرده. اگر حضرت عیسی یا هر فرد دیگری از پیغمبران قادر به خروج از قدرت جاذبه کره زمین باشند بنا براین کذب این آیه قرآن کریم ثابت میشود.

در صورتیکه از خداوند متعال کاملاً بعید میباشد که گفتار خود را در قرآن کریم تکذیب نماید و خلاف شان مقدس قرآن میباشد که در آن کوچکترین ضد و نقیضی مشاهده شود بنا براین اعتقاد بر صعود حضرت عیسی به آسمان ناصحیح میباشد. کفار مکه علی الخصوص قوم قریش حضرت محمد رسول الله را میگویند:

ترقی فی السماء

یعنی ای رسول در صورت صعود شما بر آسمان ما آنوقت مسلمانی میشویم و آنحضرت با وجود این اشتیاق که اینان مسلمان گردند طبع آیه قرآن چنین فرموده

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسًا أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾
(سوره الشعرا آیه ۴)

اگر آنحضرت در راه ارضاء خواسته های قوم قریش در مقابل دیدگان آنان به آسمان صعود میکرد در آنصورت اتمام حجّتی محسوب میشد در حالیکه آنحضرت چنین نکرد و تقاضای آنان را رد نمود و فرمود:

هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ (سوره بنی اسرائیل آیه ۹۴)

من بشر و رسول هستم. آیا تا بحال رسولی از طرف خداوند را میشناسید که بر آسمان ها صعود کرده باشد تا من نوع بشر قادر به آن باشم. اگر چنین مطرح شود که آنحضرت در شب معراج به آسمان صعود کرده باشد، پاسخ به این سخن اینست که اگر در شب معراج بدون خواست قریش آنحضرت با وجود داشتن آن پیکر مادی به آسمان صعود نموده پس چرا با وجود خواسته های قوم قریش این عمل را انجام نداده. آن عملی که در ظلمت شب میسر بود چطور در روشنی روز ناممکن گشت؟ پس بنا براین چنین استنتاج میشود که در شب معراج آنحضرت با داشتن پیکر مادی و خاکی بر آسمان ها صعود ننموده اند. بلکه آنحضرت با داشتن مقام والای روحانی و نورانی یک سیر عرفانی نمودند که چنین احساس لطیفی را پیدا کردند که موسوم به معراج رفتن آنحضرت بوده است. و در تفسیر:

مَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ

(سوره بنی اسرائیل آیه ۶۱)

حضرت ابن عباس میفرماید که مقصود از ذکر رویا در این آیه همان رویای معراج است (صحیح بخاری) کمالین بر حاشیه جلالین و حضرت عایشه الصدیقه و برخی از بزرگان اصحاب رسول الله همین اعتقاد را نیز داشته اند و این موضوع با آنچه که در قرآن

نازل شده است تطبیق مینماید. حضرت امام حافظ ابن قیم در کتاب زاد المعاد جلد اول انتشار مطیع نظامی چنین مینویسد: مردمی که چنین میگویند که حضرت عیسی در سن سی و سه سالگی به آسمان صعود کرده است، نشانه‌ای دال بر پذیرش این مطلب وجود ندارد که بموجب اسناد موجود باشد. علامه زرقانی در شرح مواهب جلد پنجم صفحه ۴۲۱ میگوید: بین عامه مردم چینی متداول بوده که حضرت عیسی در سن سی و سه سالگی بر آسمان صعود فرموده‌اند که این حدیث طبق گفته قوم نصرانی بوده و در بین امت حضرت محمد رسول الله ترویج پیدا کرده، در حالیکه در حدیث نبویه چنین تأیید است که حضرت عیسی یکصد و بیست سال عمر نموده‌اند. حضرت ابوبکر صدیق (رض) در وقت وفات حضرت محمد رسول الله جمیع نزدیکان را در مسجد نبوی گرد هم آورد و این آیه را تلاوت نمودند:

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ (سوره ال عمران آیه ۱۴۵)

چنین استدلال کرد که تمام پیغمبران منجمله حضرت محمد رسول الله همگی فوت نموده‌اند. هیچکدام از آنان بر اینکه حضرت عیسی بر آسمان صعود کرده باشد، حتی کلمه‌ای بر زبان نراندند و تمام یاران بزرگوار در زمان خلافت حضرت ابوبکر صدیق قائل بر فوت جمیع انبیاء منجمله حضرت عیسی بوده‌اند و این روایت در کتب احادیث و تفاسیر بالتفصیل نقل شده است. آنحضرت فرمودند:

لو كان موسى و عيسى حيَّين لما وسعهما الا اتباعي

تفسیر ابن کثیر جلد ۲ صفحه ۲۴۶ ، تفسیر ترجمان القرآن جلد ۲
صفحه ۴۶۱ ، شرح مواهب‌الدنیه زرقانی جلد ۶ صفحه ۷۴ ، مدارج-
السالکین جلد ۲ صفحه ۳۱۳ و فصل الخطاب از خواجه محمد پارسا
صفحه ۴۶۱ .

یعنی اگر حضرت موسی و حضرت عیسی در قید حیات بودند هیچ
چاره‌ای بجز تابعیت از پیغمبر اسلام نداشتند .

کجا شد عیسی مریم که مرده زنده می‌کردی
سلیمان خودکجا رفته‌کجا تخت سلیمان
چو ختم‌الانبیاء هم رفت دیگر کیست‌کو ماند
بجز ذات مقدس قادر قیوم صمدانسی

❦ عیسی موعود و امت حضرت محمد رسول الله ❦

خداوند متعال در سوره نور و آیه استخلاف بمومنان ایمن
امت که اعمال صالحه دارند چنین میفرماید :
خلفای حضرت محمد رسول الله از این امت محسوب میشوند و لفظ
منکم در این آیه بر این موضوع دلالت دارد و خلیفه آخر زمان
که مشابهت به حضرت عیسی را دارد و همچنین امام مهدی موعود
جزو این امت محسوب میشوند که ظهور آنحضرت به قرن چهاردهم
هجری مقدر شده است و آنحضرت چنین فرموده است :

کیفانتم اذ انزل ابن مریم فیکم و اما مکم منکم (صحیح بخاری)

شما تحت چه احساسی خواهید بود وقتی که ابن مریم بر شما نازل
نماید که امام شما هم نیز محسوب میشود و همچنین یکی از

مسلمانان بشمار می‌رود. پس نتیجه‌گیری میشود که طبق آن آیه و این حدیث بموجب لفظ منکم چنین اقتضاء مینماید که آن ثانی ابن مریم و تمثیل عیسی یا مسیح موعود بیک فردی از این امت محمدی خواهد بود.

علامه احمد مقری در تفسیر نفخ الطیب در شرح این حدیث چنین می‌گویند :

انما كان الامام من ثلاثا يتدنس بغبار الشبهة وجه الانبيى بعدى

یعنی مسیح موعود از بیین مائت مسلمان بر خواهد خاست و جزو امت اسلامی خواهد بود و دلیلش اینست که اگر پیغمبری خارج از این امت قرار بگیرد ، همانند حضرت عیسی خواهد بود که از نظر سلسله خلافت با امت یهود ارتباط دارد. شک و تردیدیکه بعلت حدیث لانبی بعدی بوجود آمده است به این صورت که هیچ پیغمبری بعد از حضرت محمد خاتم النبیین نمی‌تواند مبعوث شود، اگر کسی ادعای شریعت جدیدی را بنماید و قرآن را فسخ نماید، ادعای پیغمبری بدون تبعیت از حضرت محمد رسول الله را نموده است که میتوان حضرت عیسی را بعنوان مثال نام برد که اینهم خلاف حدیث لانبی بعدی میباشد. ولی درب نبوت با تابعیت از شریعت پیغمبر اسلام مسدود نیست. اولیای این امت از روی روایات و احادیث همان مسیر اعتقادی شامل بر مکالمه و مخاطبه با خداوند و رویای صادق را دارا میباشند. اما هر کسی که از این الطاف خداوندی بیش از دیگران برخوردار باشد آنرا بموجب کتب لغت و محاوره قرآن کریم نبی و رسول میگویند. حضرت محمد صلی الله علیه واله وسلم با علم به این که خاتم النبیین میباشد و با وجود اینکه فرموده اند لانبی بعدی ولی حضرت عیسی

موعود را در احادیث صحیحہ نبی اللہ گفته اندہ در صورتیکہ
آنحضرت بموجباً ما مکم منکم امتی میباشد و بسبب تبعیت از حضرت
محمد رسول اللہ و قرآن کریم در زمان بعثت مقام پیغمبری میابد
کہ کار آنحضرت منحصرًا "تعلیم علوم قرآن و احیای شریعت حضرت
محمد رسول اللہ و تبلیغ دین اسلام و در رد مذاهب غیر اسلامی
خواهد بود و حضرت احمد علیہ السلام هیچ ادعای بیشتر از آنچیزی
کہ در بالا ذکر شده است، ندارد.

حضرت عیسی بن مریم در بین این امت نمیتواند ظهور نماید، بہ
دلیل اینکہ آنحضرت همانند جمیع انبیاء دیگر فوت نموده است و
هرگز با وجود داشتن جسم مادی و خاکی نمیتوانسته با آسمان صعود
نماید و همچنین زنده شدن مجدد ایشان بعد از وفات ممکن نبوده و
بلکہ خلاف آیات قرآن کریم و احادیث صحیحہ میباشد.

او میفرماید:

يٰۤاَيُّهَا اِسْرَائِيْلُ اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ

(سوره الصفآیه ۷)

یعنی ای قوم بنی اسرائیل من رسولی هستم کہ فقط جهت ارشاد شما
آمده ام نہ برای امت حضرت محمد رسول اللہ و من از طرف شریعت
تورات مورد تأیید و تصدیق قرار گرفته ام نہ معلّم و مبلغ شریعت
قرآنی و در حالیکہ ذات مقدس خداوندی در سوره آل عمران چنین
شهادت میدهد کہ او رسولاً الی بنی اسرائیل
است و نہ فرستاده ای جهت کل عالمیان . پس چنین استنتاج میشود
کہ ظهور حضرت عیسی بن مریم در جهت خلاف دستورات قرآن کریم و
احادیث مربوط بہ پیغمبران میباشد.

عقاید و تعلیم مربوط به حضرت احمد علیه السلام

بطور اجمال عقیده حضرت احمد علیه السلام چنین می باشد :

لا معبود لنا الا الله ولا شریعت لنا الا القرآن و لا دین لنا الا الاسلام و لا شارع لنا الا محمد رسول الله امنا بالله وحده و نشهد ان محمدا " عبده و رسوله

بدین صورت است که تعالیم ایشان تابعیت از شریعت قرآن و ترویج و تبلیغ آن در کل عالم و متحد نمودن کلیه فرقه های اسلامی بحبل الله و بر اسوه حسنه حضرت محمد رسول الله و اصحاب آن حضرت و رهبریت جامعه اسلامی طبق علوم و معارف قرآن کریم و آگاه نمودن امت و اطاعت به الله می باشد. صدها هزارتن از مسلمانان از سایر فرق اسلامی تحت تابعیت آن حضرت درآمدند و از مذاهب یهودیت و مسیحیت هم به لاله الا الله محمد رسول الله اقتصدانده اند بطوریکه در ممالک اروپائی، آمریکائی، افریقائی و همچنین در جزایر متعدد پیروان حضرت احمد علیه السلام وجود دارند و در آنجاها مساجد را تعمیر نموده اند و تعلیمات اسلامی را بصورت کتب چاپ و ترویج نموده اند و دجال اکبر که مقصود از آن پولوس و پیروانش هستند از استدلال های قوی ایشان عاجز مانده اند.

حدیث یکسر الصلیب به پایان کار رسیده. البته لازم بیاد آوریم که فتنه خردجال هنوز بقوت خود باقیست که مقصود از آن افراد نادانی هستند که بسبب تهی مغز بودن هنوز هم حضرت عیسی را بصعود در آسمانها می پندارند، به مسیحیت تبلیغ میکنند و در راه زیان امت اسلامی کوشش میکنند. مسیحیت از اثبات حیات حضرت

مسیح عاجز و بدون جواب میباشد، اما این خردجال بی تابانه در پی این موضوع میباشد که بهر صورت حیات حضرت مسیح را به ثبوت برساند ولی حضرت محمد خیرالرسول را فوت شده و مدفون خاک میدانند و نبی مسیحیان را (حضرت عیسی) زنده در آسمانها میپندارد.

عیسی بر آسمان بود و مصطفیٰ بخاک باید باین عقیده باطل گریستن

حضرت احمد علیه السلام دین اسلام را بموجب لیظهره علی الدین کله دلائل عقلی ، مستند و در فرایض مختص عقاید آنحضرت بسسه موفقیت کامل رسانده اند و ایشان در روز سه شنبه در ساعت ده و ربع صبح مورخه ۲۴ ربیع الاخر در سال ۱۳۲۶ هجری قمری در شهر لاهور چشم از جهان فرو بست و مرفوع الی الله شدند و در قادیان دارالامان مدفون شده

عقاید احمدیه

نوشته سیدنا حضرت احمد مسیح موعود علیه السلام

مصطفی ما را امام و مقتدا
هم برین از دار دنیا بگذریم
باده عرفان ما از جام اوست
دامن پاکش بدست ما مدام
جان شدو با جان بدرخواهد شدن
هر نبوت را برو شد اختتام
زو شده سیراب سیرابی که هست
آن نه از خود از همان جایی بود
وصل دلدار ازل بی او محال
هرچه زو ثابت شود ایمان ماست
هرچه گفت آن مرسل رب العباد
منکر آن مستحق لعنت است
آنچه در قرآن بیانش بالیقین
هرکه انکاری کند از اشقیاست
نزد ما کفر است و خسران و تباب
من ندانم این چه ایمان است و دین
خوش نصیبی آنکه چو من کافری

ما مسلمانیم از فضل خدا
اندرین دین آمده از مادریم
آن کتاب حق که قرآن نام اوست
آن رسولی کش محمد هست نام
مهر او با شیر شد اندر بدن
هست او خیر الرسل خیر الانام
ما از نوشیم هر آبی که هست
آنچه ما را وحی و ایمانی بود
ما از دیابیم هر نور و کمال
اقتدائی قول او در جان ماست
از ملائک و از خیرهای معاد
آن همه از حضرت احدیت است
معجزات انبیائی سابقین
بر همه از جان و دل ایمان ماست
یک قدم دوری از آن روشن کتاب
کافریم گفتند و دجال و لعین
گر همین کفر است نزد کین وری